

[Bollmann]

Man kan i hvert fald godt finde CD i en drøftelse af, hvordan vi får klaret det. Vi har prøvet gang på gang. Det har ikke været muligt. Nu, hvor hr. Jørgen Estrups parti er med i regeringen, kan det da godt være, at denne boligminister får mere held med sig, end andre har haft. Det venter vi spændt på.

Taler vi om selve finansieringsmodellerne, har der også været foretaget en del ændringer igennem årene. Jeg har ikke nogen specielt nye ideer i dag. Jeg går efter debatten i dag ud fra, at indekssystemet som sådant formentlig skal fortsætte. Hvis der skal ændres noget, er der ikke en hel masse spillerum. Det vil højst blive et slagsmål mellem staten og kommunerne.

Men altså, kan ministeren finde nye ideer, så vil vi meget, meget gerne se på dem.

Hvis vi ser på hr. Kent Kirks ideer og det, han sagde her, så ved jeg ikke, om jeg har forstået Det Konservative Folkeparti rigtigt, om man er inde på noget med delt ejerskab. Hvis man er det, vil jeg også gerne være positiv, for det har jeg selv været med til at foreslå i sin tid.

Man kan forestille sig, at en lejer kan købe en del af sin lejlighed, måske i en situation, hvor indkomsten ikke er så stor, og så efterhånden som de økonomiske muligheder vokser, kan købe mere og mere – og i den anden ende af livsforløbet kunne der godt være behov for at sælge ud, når man nærmer sig pensionsalderen, et system, man kender i England f.eks., det kaldes shared ownership – hvis jeg skal oversætte så er det vistnok delt ejerskab. Det synes jeg er meget spændende, men jeg betragter det ikke som en erstatning for almennyttigt byggeri. Jeg betragter det som et supplement, et alternativ, og hvis det er meningen, så er vi også til at finde på det område.

Forespørgerne beder om, at man nedsætter et sagkyndigt udvalg, og jeg mener som andre, at dem har vi haft mange af. Der er ingen endnu, der har kunnet finde de vises sten. Jeg tror heller ikke, det kan gøres ved et kunstgreb eller en snuptagsløsning, hvad jeg har forstået på SF at man tror det kan.

Jeg mener, det drejer sig om mange små, seje tag, selvfølgelig til gavn for lejerne, og selvfølgelig også til gavn for skatteyderne generelt.

Så vi er helt enige i at afvente ministerens redegørelse, og derfor er vi medforslagsstillere til den motiverede dagsorden.

Elisabeth Arnold (RV):

Inden mødet blev afbrudt før frokost, brugte Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, en del tid og megen energi på at skælde ud på alle de øvrige partier her i Folketinget. Hun skældte også ud på SF og på Socialdemokratiet.

Jeg synes i virkeligheden, fru Kirsten Jacobsen skulle være glad for, at SF har stillet den forespørgsel. Vi vil fra radikal side i hvert fald godt rose SF for muligheden for, at vi får diskuteret den almennyttige boligsektor. Man kan muligvis opfatte det som en provokation, men vi synes, at det er en god provokation, og det er en velkommen provokation. Som fru Kirsten Jacobsen så rigtigt sagde, er det mange år siden, vi har haft en diskussion om den almennyttige boligsektor.

Jeg tror, der er mange interesser i den almennyttige boligsektor, som er meget cementeret, som er meget fastlåst, og som har brug for, at der er nogen, der som en lille fræk hund – måske en puddelhund – bider sig fast i haserne på organisationerne og siger: Hvad er det egentlig, I laver?

Det drejer sig om at få lave omkostninger i nybyggeriet, og det drejer sig om at få lavere huslejer. Der er mange påstande om manglende effektivitet og manglende økonomisering med ressourcerne i den almennyttige sektor, og hvis det bare er myter, så er det meget væsentligt at få dem aflivet. Kan tingene gøres bedre, er det væsentligt at få det gjort.

Åbenhed og selvkritik er i den almennyttige sektors egen interesse, men det er også i politikernes interesse, vi, der ønsker, at der skal være en almennyttig boligsektor, vi, der ønsker, at den skal løse nogle vigtige boligsociale opgaver. Det er også vigtigt for os at vide, at der er åbenhed og selvkritik, og at vi, der har været med til at påtage os ansvaret, også kan stå ved det, der bliver foretaget.

Til de boligsociale opgaver hører netop de begreber, der står indflettet i de almennyttige boligselskabers formålsparagraf: gode boliger til alle til overkommelige priser. Men det er et definitionsspørgsmål, hvor gode de gode boliger skal være, hvilken standard de skal have. Vi har en af verdens højeste boligstandarder – det er vi glade for i Det Radikale Venstre – men det er klart, at det ikke fås gratis; det giver os nogle høje huslejer; »til alle« – der var nogle, der før